

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 18100/2024
18.09.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Весне Станковић, председника већа, Радославе Мађаров, Ирене Вуковић, Јасмине Симовић и Драгане Бољевић, чланова већа, у парници тужиоца АД „Електропривреда Србије“, Београд, чији је пуномоћник Биљана Бељановски, запослена код тужиоца, против туженог АА из ..., чији је пуномоћник Драгана Јовешковић, адвокат из ..., ради исплате, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Вишег суда у Сремској Митровици Гж 705/24 од 24.04.2024. године, у седници одржаној 18.09.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији туженог изјављеној против пресуде Вишег суда у Сремској Митровици Гж 705/24 од 24.04.2024. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог изјављена против пресуде Вишег суда у Сремској Митровици Гж 705/24 од 24.04.2024. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Сремској Митровици П 720/21 од 06.03.2024. године, ставом првим изреке, укинуто је решење о извршењу јавног извршитеља Јелене Станковић Миковић, под бројем И.Ивк 415/20 од 23.12.2020. године. Ставом другим изреке, делимично је усвојен тужбени захтев и тужени обавезан да тужиоцу на име дуга за период од 01.11.2019. године до 31.12.2019. године и од 01.02.2020. године до 30.06.2020. године исплати износе главнице са законском затезном каматом, у висини и на начин како је то одређено тим ставом изреке. Ставом трећим изреке, одбијен је тужбени захтев да се тужени обавезе да тужиоцу на име дуга по рачуну за октобар 2019. године исплати 220,00 динара са законском затезном каматом од 29.11.2019. године до исплате, захтев за исплату законске затезне камате на износ од 220,00 динара по рачуну за децембар 2019. године за период од 29.11.2019. године до 28.01.2020. године и захтев тужиоца за накнаду трошкова парничног поступка. Ставом четвртим изреке, одлучено је да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Пресудом Вишег суда у Сремској Митровици Гж 705/24 од 24.04.2024. године, ставом првим изреке, жалба тужиоца је усвојена и првостепена пресуда преиначена у побијаном одбијајућем делу ставова трећег и четвртог изреке, тако што је тужени обавезан да тужиоцу исплати поред износа досуђених првостепеном пресудом и дуг по рачуну за октобар 2019. године од 220,00 динара са законском затезном каматом од

29.11.2019. године до исплате. Ставом другим изреке, тужени је обавезан да тужиоцу надокнади парничне трошкове од 58.784,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате.

Против правноснажног пресуде донетог у другом степену, тужени је, на основу члана 404. ЗПП, благовремено изјавио ревизију, због погрешне примене материјалног права.

Одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11 ... 10/23), прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

О праву тужиоца на наплату таксе за медијски сервис која је доспела у временском периоду од годину дана пре покретања поступка за намирење, одлучено је у складу са чланом 3. Закона о привременом уређивању начина наплате таксе за јавни медијски сервис. Тужени не прилаже уз ревизију пресуде као доказ различитог поступања судова у битно истоврсним чињеничним ситуацијама, као законском разлогу за одлучивање о ревизији у сврху уједначавања судске праксе. О трошковима поступка одлучује се у сваком конкретном случају према успеху странака у парници и потреби предузимања процесних радњи применом Закона о парничном поступку, који је процесни закон. Из наведених разлога произилази да не постоје спорна материјалноправна питања која би налагала обавезу одлучивања о изјављеној ревизији као о посебној, па је одлука у ставу првом изреке донета на основу члана 404. став 2. ЗПП.

Одлучујући о изјављеној ревизији као редовној по одредби члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је утврдио да је ревизија недозвољена.

Одредбом члана 468. став 1. ЗПП, прописано је да су спорови мале вредности они у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе. Одредбом члана 479. став 6. ЗПП прописано је да против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена.

Поступак је покренут предлогом за извршење од 27.11.2020. године, вредност предмета спора по члану 28. ЗПП је 19.199,23 динара и поступак је спроведен по правилима о споровима мале вредности.

Из наведених разлога, на основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Весна Станковић,с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**